

behandlet på samme måde, som hvis de led af enhver anden sygdom. Og bedst af alt: Vi har fastholdt egenansvaret. Vi har fastholdt, at der kun er én, der er ansvarlig, og det er én selv.

Et flertal her i Folketinget har – i grove træk – formålet at modstå ønsket om at virke stærke og vise befolkningen, at der bliver gjort noget. Vi har jo altid det problem som politikere, at det tages som et tegn på politisk handlekraft, hvis vi stiller krav om tvangsforanstaltninger i en sag af denne karakter, som mange danskere er skræmt over uden selv at have personlig berøring med den.

Jeg er nødt til at sige »i grove træk«, fordi vi for et par år siden oplevede, at en enkelt mand fik lavet straffeloven om. Det var – håber jeg i hvert fald – en parentes i et ellers nydeligt samarbejde, som kun Fremskridtspartiet har undraget sig.

Men Dansk Folkepartis fortid fornægter sig ikke. Med en lille omskrivning af Weekendavisen den 8. marts 1996, som dengang kritiserede Jyllands-Posten, kan man måske med rette beskrive fru Pia Kjærsgaards adfærd i denne sag således, at hun alene tramper på de svageste i jagten på vælgere. Men det skal hun ikke have lov til. Det er fortsat SF's opfattelse, at det kun er frivilligheden, der har givet den åbenhed og kontakt, der gør det muligt at inddrage de smittede i indsatsen mod videre smitte på en konstruktiv måde. Det kan være, at tvangsforanstaltninger kan få sat et par håndfulde hiv-smittede i forvaring, som vi ser det i Sverige, mens alle andre blot jages uden for rækkevidde, men hvad opnår vi ved det? Derved foregøgles de ikkesmittede, at der er blevet gjort noget effektivt ved problemet, og at de nu er uden for fare, men det er de jo kun, hvis de holder sig til sikker sex.

Det fører mig over til de tanker, som enkelte medlemmer – heldigvis kun enkelte medlemmer – af og til giver udtryk for her i salen, nemlig om en eller anden form for tvangstestning af flygtninge. Det duer ikke. Der er næppe tvivl om, at der andre steder i verden er et helt andet billede af sygdommens udvikling, men det må ikke få os til at ændre den overskrift, vi har sat som motto for bekæmpelsen af denne smitte her i Danmark. Hvem kan se på et menneske, om han eller hun har været i Afrika, Sydamerika eller Sydøstasien? Turistbranchen lever jo lykkeligt med en stor rejseaktivitet til eksotiske mål som en del af sine udbud.

Der findes med andre ord flere måder at blive udsat for smitte på i Afrika eller andre steder end det faktum, at man tidligere har boet der. Vi ved, at mere end hver fjerde bliver smittet i udlandet af heteroseksuelle smittede, og noget tilsvarende gælder for de homoseksuelle smittede.

I stedet for at gribe til den nemme løsning at sætte ind med tvang af forskellige til lejligheden opfundne variationer bør vi tænke os om og tage de samme initiativer, som det kloge Ting gjorde i 1987. Det var bl.a. oplysning og støtte til aids-bekæmpende aktiviteter i de grupper m.v., som i særlig grad var relevante, og med frivillighed, anonymitet og tryghed som de gennemgående temaer. Vi skal derfor satse på en videreudvikling af vores hidtidige politik, der bl.a. kan handle om målrettede kampagner, der f.eks. sigter på at nå den målgruppe, som tager på ferie, for også når man tager på ferie skal man holde sig til sikker sex. Udsendinge i Danidas og andres tjeneste får, så vidt jeg er orienteret, vejledning om sikker sex, samtidig med at de bliver vaccineret.

Vi skal også fortsætte den linje, Sundhedsstyrelsen har lagt op til med at sætte ordentligt ind med oplysning over for hiv-smittede udlændinge. Også de mennesker skal lære om sikker sex, og vi skal samtidig lære af dem, hvordan vi får kontakt med de udlændinge, som ikke ved, at man kan blive anonymt testet, og ikke kender begrebet sikker sex.

Det er en svær udfordring, for vi kan risikere, at vandene skilles, så den populistiske linje får overtaget. Det er jo nemt at få en overskrift i en avis om, at alle asylsøgere skal tvangstestes, og det er nemt at få en overskrift i en avis, hvis man forlanger særlig målrettede kampagner mod at have sex med mennesker, der kommer fra bestemte dele af verden. Det vil være en ulykke, om det sker, dels fordi vi kan smadre adskillige års ihærdigt og givtigt arbejde, hvor mange menneskers liv er blevet reddet, og dels fordi vi kunne bære ved til det bål, som nærer fremmedhadet i dag – et bål, som daglig næres af partier, hvoraf et enkelt selv har givet udtryk for, at det slår plat på fremmedhadet. Jeg håber derfor inderligt, at vi kan fortsætte den politik, Sundhedsstyrelsen har anlagt i kampagnen rettet mod de etniske mindretal, der kort fortalt udarbejder argumenter og informationsmateriale i samarbejde med de etniske gruppers egne miljøer.

Der skal ikke herske tvivl om, at SF afviser Dansk Folkepartis dagsordensforslag.